

Driekoningen B - 2018

Thema: voor elke tocht is er een ster.

Volgende week breek ik de kerstboom af. Na driekoningen. Maar velen hebben hem al opgeruimd, in de tuin gezet of in de GFT-bak of – als het een kunstboom is – weer in de doos op zolder. Maar of hij nu al is opgeruimd of niet, in de kerkelijke cyclus is het verhaal van de kersttijd pas afgerond na het bezoek van de wijzen aan het kind in Bethlehem. Kortweg door ons driekoningen genoemd. Het feestgevoel is dan vaak al voorbij en het leven van alledag is weer begonnen.

Dat is heel anders bij de orthodoxe christenen; voor hen is dit feest van 6 januari het hoogtepunt; het feest van de openbaring; hun ‘kerstfeest’. Met het bezoek van de wijzen laat de evangelist Mattheus zien dat Jezus er voor alle mensen wil zijn, niet alleen het kleine clubje joden, het eigen volk, maar ook voor wie van ver weg komen. Hij is er voor alle mensen die op zoek willen gaan, die het aandurven een ster te volgen, Gods droom, Zijn ideaal, en die daarvoor gewoon op weg gaan ondanks alle onzekerheid, ondanks dat je niet weet waar je uitkomt of wat je te wachten staat.

Jezus heeft dat bij uitstek gedaan in zijn leven: Gods droom van een mooie wereld voor iedereen waargemaakt in wat hij zei en deed. Daarom kan hij achteraf beschreven worden als de voorspelde Messias, koningszoon, waarvan de ster een teken was. De wijzen, die astroloog waren, gingen op zoek en herkenden het kind als een teken van God.

Wij zijn geen astrologen, denk ik zo, en we hoeven ook niet letterlijk op pad te gaan op onze kamelen. Maar velen zijn in de afgelopen eeuwen hun voorbeeld gevolgd.

Velen, bekend en onbekend, verlieten huis en haard om achter een ster, een droom aan te gaan. Ik denk aan bekende namen als Jeanne D’Arc of Peerke Donders. Of de vele meest anonieme mannen en vrouwen die naar landen trokken in Afrika of Zuid Amerika om daar Gods droom van een mooie wereld voor iedereen te helpen realiseren. Ook zij volgden een ster, een droom.

En even zovele mannen en vrouwen lieten het vertrouwde achter zich en sloeg nieuwe wegen in, zoals Maarten Luther of de bekende boxer Mohammed Ali. Ook zij volgden een ster, ook op hun levensweg verscheen een teken, dat zij wilden volgen.

Maar ook dicht bij huis geldt: voor elke levensweg, voor elke tocht is er een ster en zien we mensen die hun eigen belang opzij zetten voor anderen, de vele vrijwilligers in de zorg, ziekenbezoekers, gastvrouwen in en buiten de kerk, pleegouders, begeleiders van Schoon GMS en vele anderen. Zij allen zijn voor *iemand* een teken, een ster. Er is iemand, die bezocht, gezien, gewaardeerd wordt;

En omgekeerd, we hebben wel allemaal, zo hoop ik, behoefte aan een ster, een teken op onze tocht door het leven. Dat kan een woord zijn, op het juiste moment gesproken; een vriend, een uitgestoken hand; een arm om je heen; een goed boek of lied. Alles kan een teken zijn, ja ook een teken van boven, een teken van God, als we daar oog en oor voor hebben.

Deze gedachte beschrijft ook Frans Weerts, waar hij zegt:

Voor elke tocht is er een ster,
een woord, een teken,
een weg, een uitweg,
een terugweg als het moet.

Voor elke tocht is er een ster,
een vriend, een hand,
een huis, een thuis,
een boek, een beeld,
een lied misschien.

Voor elke tocht is er een ster,
voor ieder mens,
voor oud en jong

die wijs wil heten,
voor iedereen die zoekt
naar redding en naar recht.

Voor elke tocht is er een ster,
die wijzen brengen zal
waar 't wonder van het leven
in eenvoud wordt getoond,
waar Gods liefdevol geven
in kinderogen woont.

Voor elke tocht is er een ster.
Zoek niet te ver!...